Bøger i Sekretariatets store, righoldige Bogsamling, mod at Laanerne afholder Postudgifterne og K. K. F. betaler 10 Kr. om Aaret.

Hvem vil sende os de 10 Kr. for i Aar?

Fra Englands K. K. F.

Fra 1. Januar 1912 har *Church League for Women's Suffrage* faaet sit eget Blad.

Dette Blad indeholder bl. a. en Liste over 2 Biskopper og 104 Præster, flere af dem Mænd med meget ansete Navne, der er Medlemmer af Foreningen.

Foreningen har ligesom den danske K. K. F. ogsaa allerede saa smaat begyndt at optage socialt Arbejde. Saaledes har Kredsen i Chelsea faaet en Kaffevogn i Gang og har truffet Aftale med de forskellige Redningshjem om at tage sig af de Stakler, de paa den Maade maatte komme i Berøring med.

Kvinders Valgret.

(Udsendt af Danske Kvindeforeningers Valgretsforbund).

Der er for Tiden en stærk Kvindevalgrets Bevægelse i Sverrig. Naturligvis har den i Stockholm i Fjor afholdte internationale Kvindevalgretskongres i høj Grad bidraget til at gøre Spørgsmaalet om Kvinders Valgret aktuelt og til at sprede Forstaaelsen af denne Sag ud i videre Kredse end hidtil. Men hertil kommer endnu Kongens Trontale, hvori han omtaler, at der vil blive forelagt Rigsdagen Lovforslag om at give Kvinderne fuld Medborgerret med Mændene.

Det er derfor forstaaeligt, at Sverigs organiserede Stemmeretskvinder sætter alle Kræfter i Bevægelse for at holde saa mange Medborgere som muligt vaagne overfor det Spørgsmaals Løsning. Som et Led i det kraftige Agitationsarbejde for „röstträttsfrågons lösning" udgives der fra 1. Marts et nyt Stemmeretsblad i Stockholm: „Rösträtt for kvinnor". I dette Blads første Nr. findes der flere fyndige Udtalelser fra bekendte Mænd og Kvinder om Kvinders Valgret. Saaledes skriver f. Eks. den bekendte Rigsdagsmand, Ernst Beckman; „Staten behøver Kvindens Medvirken. Landets Interesser kræver, at Stemmeseddelen lægges i hendes Haand. Retfærdigheden raaber højt, at hun bør have fuld Medborgerret. Modstandere, som kun regner med dem, der allerede har Magt, og som de derfor betragter som en „Magtfaktor", maa ikke glemme at deres Sætning: „Magt er Ret", kan vendes om. *Ret er ogsaa Magt.* Retfærdighedens uforgængelige Princip bærer i sig en Sejrskraft, en Magtfaktor, som intet kan kue. Det forekommer mig at være kortsynet, at overse dette. Ligesom ogsaa ej at indse, at Retfærdighedens Vej er den sikreste. Retfærdighed og Samfundsinteresse er det ikke i det politiske Liv to Sider af den samme Sag?

Striden om, Kvinders Valgret vil aldrig ophøre, før Sejren er hjemført. Nederlag, der muligvis endnu er i Vente, vil blot opflamme til Arbejdsiver. Burde derfor ikke enhver tænkende Politiker, for at undgaa dette Kraftspild, som — det ved vi af dyrekøbt Erfaring — er den bitre Frugt af en langsommelig Valgretskamp, burde de ikke gøre alt for, at denne retfærdige Sag kan sejre!"